Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У 16273/15
23.1.2017. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, мр Зорана Рељића и Павела Јоната, чланова већа, са судским саветником Милошем Бакалићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ул. ... бр...., чији су пуномоћници адвокати: Александар Б. Петровић, Бранислав Д. Глогоњац и Драгослав Б. Глогоњац, из Београда, ул. Сарајевска број 2а, против туженог органа Покрајинског секретаријата за урбанизам, градитељство и заштиту животне средине Аутономне покрајине Војводине, чији је правни следбеник Покрајински секретаријат за енергетику, грађевинарство и саобраћај Аутономне покрајине Војводине, а чији је пуномоћник Правобранилаштво Аутономне покрајине Војводине, ради поништаја решења туженог органа број 130-351-203/2015-02 од 5.10.2015. године, са заинтересованим лицем Б.Б. из ..., ул. ... бр...., чији је пуномоћник Гордана Јеленић из Београда, ул. Звечанска број 62, у предмету грађевинском, по усменој јавној расправи одржаној дана 23.1.2017. године, у нејавној седници већа одржаној истог дана, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац А.А. из ..., ул. ... бр...., да правном следбенику туженог органа Покрајинском секретаријату за енергетику, грађевинарство и саобраћај Аутономне покрајине Војводине, из Новог Сада, Булевар Михаила Пупина број 16, накнади трошкове управног спора у износу од 26.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем се поништава решење Одељења за урбанизам, Одсека за легализацију објеката Градске управе града Зрењанина, број 351-500/2013-IV-05-03 од 10.2.2015. године и предмет враћа првостепеном органу на поновни поступак, којим се А.А. издаје накнадно грађевинска дозвола за изградњу базне станице за мобилну телефонију, ближе описане у оспореном решењу, на кат. парцели број ... КО ..., при чему саставни део решења чини техничка документација наведена у диспозитиву тог решења, с тим да ће, по правоснажности решења, на захтев странке, РГЗ – СКН ... извршити упис права својине у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима.

Тужбом поднетом Управном суду дана 26.11.2015. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог из законом прописаних разлога. У погледу разлога за поништај наведеног решења првостепеног органа који се односи на то да није на поуздан начин утврђено да ли је В.В, који је тужиоцу дана 26.11.2012. године издао сагласност за легализацију базне станице, у тренутку подношења захтева за легализацију био власник кат. парцеле број ..., тужилац истиче да наведена сагласност није ни на који начин исправљана, односно да је достављени примерак сагласности уз захтев за легализацију истоветан оном који се налази у архиви Градске управе града Зрењанина, као и да је у тренутку подношења захтева за легализацију В.В. био искључиви власник стамбеног објекта број 1 који се налази на кат. парцели број ... КО .... Такође је наведено да је тужилац објекат који је предмет легализације изградио тек по добијању грађевинске дозволе дана 20.3.2012. године, односно пре препарцелизације кат. парцеле број 106, која је препарцелизована формирањем две парцеле бр.... и ..., и то дана 14.5.2012. године. Полазећи од изнетог, тужилац налази да је првостепени орган потпуно правилно утврдио чињенично стање и на исто правилно применио материјално право. Предложено је да суд, по одржаној усменој расправи, у спору пуне јурисдикције, донесе пресуду којом ће тужбу уважити, поништити оспорено решење и одбити жалбу заинтересованог лица и потврдити у целости решење Одељења за урбанизам, Одсека за легализацију објеката Градске управе града Зрењанина, број 351-500/2013-IV-05-03 од 10.2.2015. године, те обавезати туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора, по АТ и ТТ. У случају да суд не прихвати захтев за решавање ствари у спору пуне јурисдикције, тужилац предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати туженом на поновно одлучивање, као и да обавеже туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора, и то у износу од 16.500,00 динара, по АТ.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице је у одговору на тужбу и допуни истог од 2.8.2016. године, у целости оспорило наводе тужбе, предлажући да суд исту одбије.

Управни суд је, сагласно одредбама члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одржао усмену јавну расправу у присуству пуномоћника тужиоца, пуномоћника правног следбеника туженог органа и пуномоћника заинтересованог лица.

Пуномоћник тужиоца је у речи на усменој расправи остао при наводима из

тужбе и у тужби постављеном захтеву. Трошкове управног спора је тражио и то: на име на име састава тужбе, у износу од 16.500,00 динара, на име заступања тужиоца на усменој расправи, у износу од 18.000,00 динара, по АТ, као и трошкове судских такси, по одмерењу суда.

Овлашћени представник Правобранилаштва Аутономне покрајине Војводине, као пуномоћника правног следбеника туженог органа, је остао при наводима из одговора на тужбу и предлогу да суд тужбу одбије, истичући захтев за накнаду трошкова управног спора, и то на име састава одговора на тужбу, у износу од 16.500,00 динара и на име заступања на усменој расправи, у износу од 18.000,00 динара.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој расправи остао при наводима из одговора на тужбу и предлогу да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода тужбе, одговора на тужбу, списа ове управне ствари и речи са усмене расправе, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из садржине оспореног решења и стања у списима предмета произлази да је поступак у овој ствари покренут захтевом тужиоца, поднетим првостепеном органу дана 13.12.2013. године, за накнадно издавање грађевинске и употребне дозволе у поступку легализације базне станице за мобилну телефонију висине 30м изграђене на кат. парцели број ... КО ..., која је у међремену препарцелисана, тако да је парцела на којој се налази објекат који је предмет легализације добила број .... Уз поднети захтев је приложена документација ближе наведена у оспореном решењу. Поступајући по наведеном захтеву, првостепени орган је спровео поступак у оквиру кога је, поред осталог, прибавио мишљење ЈП "Дирекције за изградњу града Зрењанина" о могућности легализације предметног објекта, број 2536/2 од 10.7.2014. године, чија је садржина наведена у оспореном решењу, те након одржане расправе у присуству представника овде тужиоца и заинтересованог лица, сагласно одредбама чл. 12, 22. и 25. Закона о легализацији објеката, наведеним у оспореном решењу, решио као у диспозитиву ожалбеног решења.

Испитујући међутим, законитост ожалбеног решења, тужени орган је, по оцени Управног суда, правилно закључио да се исто не може прихвати као правилно и на закону засновано.

Одредабом члана 3. став 1. тачка 5) Закона о легализацији објеката ("Службени гласник РС", број 95/13), прописано је да се за објекте изграђене, односно реконструисане или дограђене без грађевинске дозволе не може накнадно издати грађевинска дозвола ако је објекат изграђен, односно реконструисан, у погледу намене и спратности објекта, као и удаљења од суседних објеката, противно условима прописаним планским документом или одредбама Правилника о општим правилима за парцелацију, регулацију и изградњу ("Службени гласник РС", број 50/11). Ставом 2. наведеног члана Закона, прописано је да ће изузетно од одредбе става 1. тач. 5) овог члана надлежни орган накнадно издати грађевинску и употребну дозволу, ако подносилац захтева за легализацију приложи оверену сагласност власника суседног објекта.

Полазећи од цитираних законских одредаба и садржине дописа ЈП "Дирекција

за изградњу града Зрењанина" о могућности легализације предметног објекта, број 2536/2 од 10.7.2014. године, у коме је, поред осталог наведено да у погледу удаљености објекта чија је легализација захтевана није испоштовано правило грађења из Просторног плана града Зрењанина које се односи на удаљеност предметног антенског стуба од најближег стамбеног објекта, тужени орган је нашао да првостепени орган није правилно поступио када је као валидан прихватио доказ приложен уз поднети захтев за легализацију, а који се односи на сагласност В.В., као власника објеката који се налази на суседној кат. парцели број .... КО .... Ово стога што је наведена сагласност дата 26.11.2012. године, односно пре подношења захтева тужиоца за легализацију, поднетог 13.12.2013. године, услед чега је, по налажењу туженог, првостепени орган био дужан да утврди све чињенице на којима се заснива валидност дате сагласности, а нарочито да ли је лице које је дало предметну сагласност било власник, односно корисник кат. парцеле број ... КО ... у време подношења захтева за легализацију, односно ко је у време подношења захтева био власник наведене парцеле и чију је сагласност требало прибавити, те с тим у вези да ли је сагласност прибављена од овлашћеног лица, уз налаз да у списима првостепеног органа нема релевантног доказа о власништву на наведеној парцели. Полазећи од наведеног, као и од навода који се односе на аутентичност постојеће сагласности, ближе наведених у оспореном решењу, тужени орган је по оцени Управног суда, правилно закључио да је првостепени орган погрешио када је прихватио као неспоран наведени доказ о датој сагласности, а да претходно није утврђивао ко је у време подношења предметног захтева за легализацију био власник суседне кат. парцеле број ... КО ..., те сходно томе чију је сагласност, сагласно закону, требало прибавити, не проверавајући притом веродостојност приложене сагласности, уз указивање и на пропуст првостепеног органа да подносиоцу захтева наложи уређење поднете докуменатације у погледу броја катастарске парцеле на којој се налази објекат чија је легализација захтевана, с обзиром на то да је у међувремену извршена препарцелизација кат. парцеле број ... КО ... .

Полазећи од наведеног, Управни суд је оценио да је оспорено решење правилно и на закону засновано из разлога који су у њему дати, а које као правилне и довољне прихвата и овај суд, налазећи притом да се наводима тужбе и речју са усмене расправе не доводи у питање правилност оспореног решења. Суд притом указје на то да се јавни интерес у овој ствари очитује не само у легализацији предметног објекта тужиоца, као оператера који пружа услугу корисницима телекомуникационе мреже тужиоца, већ и у отклањању сваке сумње у то да је предметни објекат постављен у складу са законом, те да као такав својим постојањем и обављањем функције за коју је постављен, не представља опасност по живот и здравље грађана.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредаба члана 40. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде, из ког разлога није било места разматрању захтева тужиоца за решавање ове ствари у спору пуне јурисдикције, како је то тужбом захтевано.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је нашао да је неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, па је на основу чл. 67. и 74. Закона о управним споровима, а сходном применом чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Сл, гласник РС", бр.72/11), одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

Разматрајући захтев пуномоћника туженог органа за накнаду трошкова управног спора у износу назначеном у трошковнику, Суд је, имајући у виду донету одлуку,

оценио да је исти основан, па му је на име састава одговора на тужбу, у виду једног необразложеног поднеска, сачињеног од стране пуномоћника досудио износ од 8.250,00 динара, као и на име заступања на усменој расправи пред судом, износ од 18.000,00 динара, што укупно износи 26.250,00 динара, све у складу са одредбама Адвокатске тарифе ("Службени гласник РС", број 121/12), које се сагласно одредби члана 162. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС", бр. 72/11), примењују на странке које заступа јавно правобранилаштво. Следом изнетог, Суд је одлучио као у ставу трећем диспозитива пресуде, на основу одредаба чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредбе члана 153. став 1. и члана 163. став 1. Закона о парничном поступку.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 23.1.2017. године, 12 У 16273/15

Записничар
Милош Бакалић,с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ